

OKRESNÁ PROKURATÚRA ROŽŇAVA

Nám. 1. mája, 048 01 Rožňava 1

Číslo: Pv 803/16/8808-23

Rožňava 15.08.2017

EEČ: 2-67-426-2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, písmeno c, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Rožňava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 418 XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, písmeno c, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený ako otec maloletých detí D. K., nar. 17. 05. XXXXX D. K., nar. 18. 07. XXXXX a M. K., nar. 25. 12. XXXXX, od presne nezisteného dňa do 10. 06. 2016, v mieste ich bydliska v obci XXXXX, ulica XXXXX 418, maloletého D. K. udieral päšťou do tváre, nosa a úst, načo mu vybil zub a spôsobil modriny pod okom a nose, maloletého D. K. kopol do nohy a fackoval ho a maloletého M. K. udieral päšťou po celom tele, kopal do neho a horúcim kutáčom ho popálil na bruchu, ďalej ich všetkých nútil žobrať v meste XXXXX a v XXXXXi, nosiť mu jedlo a cigaretové ohorky z nádob na odpad, čím im takto svojím konaním spôsobil fyzické a psychické utrpenie a v dôsledku čoho boli maloletí v záujme ochrany ich života uznesením Okresného súdu v XXXXX sp. zn. XXXXX 1 zo dňa 10. 06. 2016 dočasne zverení do ústavnej starostlivosti Krízového strediska Alžbetka n.o. XXXXX.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ v XXXXX sp. zn. ČVS: ORP- XXXXX-2016 zo dňa 25.11.2016 bolo začaté trestné stíhanie a dňa 23.03.2017 bolo vznesené obvinenie XXXXX za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), c), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po začatí trestného stíhania boli dňa 19.01.2017 za prítomnosti znalkyne z odboru psychológie detí vypočutí maloletý Dávid K. a maloletý Dominik K., ktorí zhodne vypovedali že ich otec bil päšťami do rôznych častí tela, fackal ich, kopal do nich, nútil ich žobrať a že mu museli zbierať a nosiť špaky. Pred začatím trestného stíhania rovnako vypovedal aj maloletý Miroslav K., ktorý však po začatí trestného stíhania využil svoje právo a odmietol vypovedať.

K veci bola pribratá znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí XXXXX, PhD., ktorá podala znalecký posudok č. 1/2017. Z tohto posudku vyplýva, že klinickým interviu a psychologickými metódami bolo zistené, že maloletí Miroslav, Dávid a Dominik K. sú schopní správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť a ich pamäťové schopnosti sú použiteľné v trestnom konaní. U všetkých troch detí sa jedná o neurolabilnú štruktúru osobnosti s tendenciou javiť sa v lepšom svetle a zvýšenou mierou sociálnej žiadúcnosti, sú osobne vyvážení, neurolabilní, s tendenciou k sociálne žiadúcemu správaniu sa. Bolo u nich zistené zvýšené až vysoké /12-15/ Iži skóre. Psychologickým vyšetrením detí neboli zistené zmeny v afektívnej oblasti vo vzťahu k možnému týraniu zo strany ich otca XXXXX a ani ich matky XXXXX. K otcovi má maloletý XXXXX vysoko negatívny vzťah, považuje ho za negatívneho agresora a ako svojho nepriateľa. Jeho vzťah k matke je pozitívny, má k nej vytvorené pozitívne citové väzby, obraňuje ju a jej vzťah k jeho otcovi hodnotí ako konfliktný a že aj ona má pred ním strach. Rovnako hodnotia vzťahy k rodičom nezávisle aj maloletí Dávid a Dominik. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že u maloletých neboli preukázané znaky post traumatickej stretovej poruchy. Na základe zistených skutočností a preukázaných okolností celkového dlhodobého trvajúceho problematickeho postavenia a sociálne znevýhodneného modelu rodiny XXXXX je možné konštatovať, že sa u menovaných prejavujú známky týraných osôb, definovaných podľa MKCH-10 ako syndróm CAN. Na základe psychologického vyšetrenia - diagnostiky, neboli testovou metódou preukázané znaky post traumatickej stresovej poruchy, pričom reálne v živote sa prejavili známky diskomfortu dlhodobej povahy, podmienenej sociálnou patológiou v rodinnom prostredí. Syndróm CAN je súbor konkrétnych foriem neadekvátneho správania a zaobchádzania s dieťaťom, ktoré vedú k nedostatočnému napĺňaniu jeho základných potrieb, či už biologických, emočných, pocitu bezpečia, istoty a tým k závažnému narušeniu až trvalému poškodeniu vývoja osobnosti, sebavedomia a medziludských vzťahov dieťaťa. XXXXX môže byť tak vystavené len jednej z foriem CAN. Jedná sa o rizikové faktory ako sú nízka sociálna a ekonomická úroveň rodiny, nezamestnanosť, stiesnený životný priestor, spoločenská izolácia, sklamanie z vlastnej neúspešnosti, fyzické a psychické vyčerpanie spôsobené chronicitou ochorenia a ďalšie. V rámci syndrómu CAN sa rozlišuje okrem iného aj telesné týranie, ktoré je definované Zdravotnou komisiou XXXXX, z ktorej vyplýva, že pri tomto druhu týrania ide o telesné ublíženia dieťaťu alebo o jeho nezabránenie a to

tam, kde je určitá znalosť či dôvodné podozrenie, že zranenie bolo spôsobené, alebo že mu vedome nebolo zabránené. Je to teda chápané ako akékoľvek vedomé fyzické ubližovanie dieťaťu a predstavuje vlastne všetky neprimerané praktiky násilia na dieťati. Telesné týranie sa môže vyskytovať ako ojedinelý incident alebo sporadicky hrubý útok na diéta alebo pretrváva určitý čas. Z psychologického hľadiska sa teda hodnotia pri syndróme CAN len známky, ktoré sú ním determinované a nie potvrdzujúce kritéria priameho, úmyselného, fyzického či psychického násilia páchaného na osobách.

Na základe výpovedí maloletých poškodených a záverov znaleckého posudku bolo dňa 23.03.2017 otcovi maloletých detí, XXXXX, vznesené obvinenie.

Obvinený pri výsluchu uviedol, že s výchovou Miroslava mali problémy, keďže nechodil riadne do školy, chodil poza školu a nepočúval ich. Na ich dohovárania nereagoval a stále si robil po svojom. Uviedol, že občas svoje deti udrie, avšak je to z dôvodu, že ho nepočúvajú alebo si to zaslúžia a to najmä Miro. Tiež uviedol, že zo školy boli na Miroslava sťažnosti, na jeho správanie a tak sa stalo, že ho udril. Tiež keď pil s ostatnými kamarátmi víno a manželka ho chcela zobrať domov, tak na ňu vyskakoval, chcel ju biť a vôbec ju nepočúval. Ako uviedol, snažili sa hľadať pomoc a tak chodili za starostom Obecného úradu v XXXXX, taktiež za riaditeľom Základnej školy v XXXXX a tiež na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v XXXXX avšak nič nepomáhalo. Ako uviedol, z toho dôvodu, že bol na neho prísny, jeho syn Miroslav sa rozhodol, že podá na neho trestné oznámenie a takto mu urobí problém. Tiež uviedol, že on svojho syna Miroslava nepopálil s kutáčom ani s ničím, nakoľko Miroslav ani doma nebol a stále utekal k jeho sestre, kde aj prespával. Nevedel uviesť odkiaľ mal Miroslav popáleninu. Ku sestre chodil z toho dôvodu, že si tam mohol dovoliť fajčiť, piť, nemusel tam počúvať a robil si čo chcel, pričom doma mu to samozrejme zakazoval a vyžadoval od neho aby počúval a riadne chodil do školy, učil sa. Deti Dominik a Dávid chodia zbierať špaky, kradnú mu aj tabak a papieriky, pričom to robia preto, lebo fajčia a to sa dozvedel od kamarátov. On neposiela žobrať svoje deti, dokonca ako uviedol, ani o tom nevie že by deti chodili žobrať.

Po vznesení obvinenia boli dňa 01.06.2017 vypočutí maloletí Dávid K. a Dominik K., a dňa 15.06.2017 bol vypočutý maloletý Miroslav K. za prítomnosti znalkyne XXXXX, PhD. Všetci traja zhodne vypovedali, že im otec dal niekedy facku, keď neposlúchali, robili zle, napr. fajčili, pili, alebo odmietli ísť do školy, ale že ich bezdôvodne nikdy nebil. XXXXX K., najstarší z poškodených vypovedal, že sa s otcom pohádal, chcel sa mu pomstiť a preto sa s mladšími bratmi dohodli, že otca oznámia na polícii, že ich bije a týra. Bratia ho počúvali a urobili to čo povedal. Uviedol, že ľutuje, že chcel otca dostať do basy, že všetko bolo vymyslené s bratmi, nič z toho čo na začiatku povedali policajtom že ich otec bije a týra bez dôvodu, nie je pravda. Otec len chcel, aby chodili do školy. Nikdy ich nenútil žobrať a zbierať špaky, tie zbierali pre seba. Nie je pravda ani to, že ho otec popálil kutáčom, popálil sa sám na piecke u sestry keď bol opitý.

Matka maloletých detí, XXXXX vypovedala, že jej syn Miroslav bol problémový chlapec, utekal z domu, skrýval sa, nahováral ostatné deti na zlé veci. Uviedla, že otec mu dal facku, keď do školy nechodil, prípadne aj keď tam chodil, tak robil problémy sebe aj im. V škole fajčil a to aj na hodine, učiteľky si s ním nevedeli dať rady a keď, ako uviedla, ich stíhali za to, že nechodí do školy, tak sa im vysmial a na to mu otec dal facku. Tiež uviedla, že raz im utiekol do Rakúska a nevedeli o ňom nič. Ani doma nespával, len utekal ku jej dcére, kde aj prespával. Ako uviedla utekal k nej preto, lebo jemu doma zakazovali fajčiť, musel ich poslúchať a správať sa slušne, pričom u svojej sestry mohol fajčiť aj s nimi a oni mu dovoľovali všetko,

nakoľko im pomáhal a využívali ho na práce okolo domu. Uviedla, že podľa nej celé je to Mirov výmysel a nahovoril svojich mladších súrodencov, aby povedali na polícii, že ich otec týra.

Triedne učiteľky maloletých poškodených Dávída a Dominika K., XXXXX a XXXXX vo svojich výpovediach uviedli, že na telách maloletých nezbadali žiadne známky po týraní, maloletí sa na rodičov či súrodencov sa nestážovali. V poslednom období sa ich správanie zhoršilo a začali sa správať viac vzdorovito, arogantne a niekedy až agresívne. Stravovanie mali zabezpečené v škole.

Z výsluchu XXXXX triednej učiteľky maloletého Miroslava K. vyplynulo, že v školskom roku 2015/2016 vymeškal 215 neospravedlnených hodín a 150 ospravedlnených hodín a skoro zo žiadnych predmetov, pričom len z troch predmetov mal známku dostatočnú. Tiež uviedla, že ho ako žiaka nemôže hodnotiť kladne, lebo u neho nebola žiadna domáca príprava, pomôcky si do školy nenosil. Nič si nevážil a nemal ani žiadnu úctu k veciam a učiteľom. Jeho matka sa chodila na neho informovať asi tak raz do týždňa, nakoľko chcela vedieť či jej syn chodí do školy, lebo ako jej povedala, Miroslav nezvykol doma bývať, ale prespával u svojej sestry a tak o ňom nemali jeho rodičia prehľad. Tiež uviedla, že jeho matka ju žiadala o pomoc alebo radu, nakoľko si nevedela poradiť s Miroslavom a s ostatnými deťmi. Konkrétne sa sťažovala na to, že ju deti nepočúvajú. Na Miroslavovi tele nevidela žiadne známky po týraní, avšak ako uviedla Miro sa nevyzliekal, dokonca ani na telesnej a nenosil ani krátke tričká. Jej a ani jej kolegom sa nestážoval na otca a ani na to, že by ho niekto mal biť či týrať. Tiež uviedla, že ani Dávid sa jej nestážoval na podobné veci.

Z výsluchu starostu obce XXXXX XXXXX vyplynulo, že rodinu XXXXX pozná už dlhšiu dobu a často rieši jeho problémy a starosti, nakoľko často chodil za ním a sťažoval sa na svojho syna XXXXX síce používa ako uviedol fyzické tresty pri výchove svojich detí, no nenazval by to týraním, nakoľko nie sú to bezdôvodné tresty a pri správaní sa jeho detí ani mu to nemá za zlé. Sám bol pri tom, ako XXXXX udel svojho syna Miroslava za to, že utiekol z domu a odmietal chodiť do školy. Tiež za to, že páchal trestnú činnosť práve s jeho starším bratom, ktorý je tiež vo väzbe. Miroslav je tiež vo väzbe a teda ako uviedol ani tvrdšie tresty v podobe fyzických trestov nepomohli u Miroslava, nakoľko Miroslav je nepolepšiteľný chlapec, čo je vidieť z toho, že odmietal nastúpiť na výkon trestu a bol na úteku a aj keď ho chytili tak znovu ušiel a skrýval sa. Jeho správanie v obci bolo neprípustné a tiež sa na Miroslava sťažovali v škole aj učiteľia a samotný riaditeľ. Ako uviedol, riešili ho aj za to, že nechodil do školy a takto robil problémy rodičom, ktorých nerešpektuje a nerešpektuje ani pokyny učiteľov, je teda ťažko zvládnuteľný. Toto sú dôvody, prečo jeho otec siahal po fyzických trestoch. Ako uviedol, sám sa snažil dohovoriť Miroslavovi a presvedčiť ho, že sa takto nemôže správať, no nepohlo to s ním a len sa pozeral do zeme, bol ticho a k zlepšeniu správania nedošlo. Tu uviedol, že rodičia zanedbali jeho výchovu na začiatku, keď bol menší a teraz v čase puberty je ho už ťažko usmerniť, prípadne zjednať nápravu. K ostatným deťom uviedol, že pokiaľ boli v ústavnej starostlivosti, neboli s nimi žiadne problémy, no až keď sa vrátili naspäť do rodiny, postupne sa zhoršoval ich prospech v škole a rovnako aj ich správanie. Tiež uviedol, že neprejednával sťažnosti na XXXXX ohľadne jeho správania voči deťom či manželke, neriešil ani žiadne sťažnosti na neho ohľadne týrania či bitia detí a manželky a ani jeho manželka, či deti sa jemu, ani na Obecnom úrade na otca nikdy nestážovali. Na verejnosti, ako uviedol, videl sa prechádzať XXXXX aj s deťmi a nebolo vidieť, že by sa ho deti báli a Miroslav zvykol prespávať u sestry a domov ani pomaly nechodil, tak nemohol byť stále bitý, keď nebol doma.

Vypočutá bola aj ustanovená opatrovníčka maloletých XXXXX, ktorá uviedla, že maloletí Dominik a Dávid K. sú umiestnení v Krízovom stredisku Alžbetka v XXXXX a maloletý Miroslav K. je vo výkone trestu odňatia slobody, nakoľko bol už odsúdený tunajším súdom. Konaním rodičov maloletých nebola spôsobená žiadna škoda.

Z výsluchu XXXXX, pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v XXXXX ktorý v uvedenej veci vykonával opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vyplýva, že v rodine XXXXX boli vykonávané pravidelné výchovné pohovory s obidvoma rodičmi a aj s ich deťmi, pričom jednalo sa o pohovory v tom smere, aby rodičia zvýšili výchovnú starostlivosť, aby deti riadne navštevovali základnú školu a nedopúšťali sa protispoločenského konania. Rodina bola vedená v registri sociálnej kurately a to z dôvodu záškoláctva detí. Túto rodinu navštevoval približne raz za mesiac a jeho návšteva spočívala v tom, že ich navštívil priamo v dome v ich prirodzenom prostredí. Z každej kontroly bol spísaný záznam s rodičmi, ktorý podpísali obaja rodičia a svojim podpisom prisľúbili zvýšenie starostlivosti o deti. Nevidel na telách detí a ani ich matky žiadne modriny, či iné zranenia, pričom spolupracujú aj so starostom obce XXXXX aj so Základnou školou v XXXXX, kde deti chodili do školy a ani jedna z týchto inštitúcií im nehlásila podozrenie z týrania detí. Školská dochádzka maloletých detí sa aj napriek ich upozorneniam a prisľubov rodičov nezlepšila a najväčšie problémy boli s Miroslavom, ktorý vôbec nerešpektoval rodičov ani učiteľov. Mladšie deti Dominik a Dávid neboli takí problémoví, no aj u nich bol nábeh na záškoláctvo. U Miroslava sa vyskytovalo aj páchanie priestupkov. Ako uviedol pri kontrolách, ktoré vykonával v ich rodine, zistil, že deti boli v škole aspoň to mu tvrdili rodičia, pričom toto tvrdenie neoveroval. Pri kontrole sa správali slušne, komunikovali s nimi, neboli agresívni, správali sa normálne, niekedy našiel doma aj Miroslava a vtedy s ním vykonal aj pohovor. Pri týchto rozhovoroch Miroslav neuviedol nič o tom, že by ho otec alebo niekto iný mal týrať a na kladené otázky riadne odpovedal. Keďže rodičia si s Miroslavom nevedeli poradiť pre jeho záškoláctvo žiadali, či je možné Miroslava umiestniť do reedukačného zariadenia. Keďže už rodičia maloletých boli vo výkone trestu za záškoláctvo detí, vtom čase boli deti v detskom domove, nakoľko nikto z ich príbuzných nemal vhodné podmienky na riadne zabezpečenie starostlivosti o deti. Po tom, čo deti boli umiestnené do krízového strediska, chodili rodičia za ním pomerne často, pýtali sa na deti ako sa tam majú deti, kedy ich prepustia a ako uviedol, hovorili mu, že to nie je pravda, čo sa stalo, že si to deti vymysleli a že oni ich nebili. Tiež uviedol, že sa jemu XXXXX priznal, že ich udrel no len preto, že im deti nechceli chodiť do školy a takto sa ich snažil donútiť k pravidelnej školskej dochádzke, aby neboli znovu stíhaní. Rodičia sú s deťmi v telefonickom kontakte.

V doplnenom znaleckom posudku, po účasti znalkyne XXXXX, PhD. na výsluchoch maloletých poškodených po vznesení obvinenia, znalkyňa uviedla, že po prehodnotení veci samej a po prehodnotení výpovedí maloletých poškodených, netrvá na pôvodných záveroch svojho znaleckého posudku, pretože bolo zistené, že sa u menovaných s vysokou pravdepodobnosťou nejedná v súčasnosti o syndróm CAN. Konštatuje, že u poškodených ide o vysoké a zvýšené lži skóre, a že zmenu výpovedí poškodených hodnotí z psychologického hľadiska ako racionalizáciu postoja poškodených, ktorá je hodnotená po roku zmeny životného štýlu a spôsobu životného situovania sa v majoritnej spoločnosti /maloletí boli a aj v súčasnosti sú umiestnení v detskom domove, Miroslav K. medzitým nastúpil výkon trestu odňatia slobody/.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a)

Tr. zák. sa dopustí ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť. Podľa § 208 ods. 1 písm. c) Trestného zákona zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spácha ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie nútením k žobrote alebo opakovanému vykonávaniu činností vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie. Citovaným ustanovením § 208 Tr. zák. sa poskytuje ochrana blízkej osobe pred domácim násilím, a to bez rozdielu či ide o muža alebo ženu (manžel, manželka, starý rodič alebo aj iná osoba zverená do opatery útočníka) alebo či ide o XXXXX. Ochrana sa taktiež poskytuje aj osobe zverenej do výchovy alebo starostlivosti iného. Predovšetkým pôjde o osobu, ktorá je mladšia ako osemnásť rokov alebo je postihnutá duševnou chorobou alebo fyzickou chorobou, ktorá sa pre svoju chorobu nedokáže ubrániť týraniu alebo pôjde o bezbrannú osobu, alebo pôjde o odkázanú osobu, ktorá týranie kvôli svojej odkázanosti na páchatel'ovi trpí. Páchatel'om tohto trestného činu je spravidla ten, komu je k blízkej alebo zverenej osobe uložená povinnosť sa o túto osobu starať alebo ju vychovávať. Táto povinnosť môže vyplynúť priamo zo zákona, súdneho rozhodnutia alebo aj zo zmluvy, ktorá môže byť aj ústna.

Pod pojmom týranie sa rozumie zlé zaobchádzanie so zverenou, resp. blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie, konanie, ktoré spôsobuje psychické a fyzické utrpenie ktoré spočíva v surovosti, ktorá má častokrát prvky trvalosti. Pre naplnenie znakov tohto trestného činu sa vyžaduje, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne vymedzeným v § 208 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. zákona. Pod pojmom fyzické a psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrávajú celkom krátky resp. prechodný čas. Musí pritom ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Ako vyplýva z výsledkov prípravného konania, predovšetkým výpovedí maloletých poškodených po vznesení obvinenia, ale aj z výpovedí svedkov a znaleckého dokazovania, konaním obvineného XXXXX nebolo Miroslavovi, Dominikovi a Dávidovi K. spôsobené také fyzické či psychické utrpenie, ktoré možno subsumovať pod trestnoprávnu zodpovednosť spočívajúcu v spáchaní trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), c) Trestného zákona, a to najmä preto, že konanie XXXXX nebolo trvalejšieho charakteru, ani sa neprejavovalo vyšším stupňom hrubosti. Prípadné facky zo strany obvineného, aj keď sa s nimi nemožno celkom stotožniť, neboli bezdôvodné a sústavné, ale ako to vyplýva z výpovedí maloletých boli použité dôvodne vzhľadom k ich správaniu. Je namieste poukázať aj na fakt, že rodina XXXXX má nízku sociálnu a ekonomickú úroveň, čo má vplyv na jeho správanie ako aj správanie detí.

Vzhľadom k dôkaznej situácii je potrebné konštatovať, že konaním obvineného XXXXX neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), c)

Trestného zákona, a to ani po stránke objektívnej, ani po stránke subjektívnej, a v jeho konaní, keď z výchovných dôvodov občas potrestal maloletých fackami, nejde ani o priestupok, preto nie je ani dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie.

Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Margita Klemová
prokurátorka